

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

"Έτος τρίτον τούτο είναι
κι' έδρα πάλιν αι 'Αθήναι.

'Ο Ρωμηός την εβδομάδα — μόνο μία φορά θα διαίνη
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνη.
Συνδρομητάς θα δέχωμαι, — διότι τούς ανέχομαι,
μοναχά 'στος 'Επαρχίας, — και 'στό 'Εξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει 'τό 'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο.

Πέντε του 'Ιουλίου
και λαύρα του ήλιου.

Χίλια οκτακόσα ογδοήντα έξη
εις αυτό τó χρόνο κατι θα μάστρέξη.

για τα ένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' έδω συνδρομηται — δέν θα γίνωνται ποτέ
κι' όσα φύλλα κι' αν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαί — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές'στών φόρων την άντάρα — κι' ό Ρωμηός μας μία θεκάρα

'Εκατόν είκοσιέξη
κι' όλα χάκια του 'Αλέξη.

"Έν άρθρον ποικίλον,
πού είναι για ξύλον.

Πρός τó παρόν δέν φαίνονται ζητήματα σπουδαία,
μόνον βροχή κατέπεσε 'στά μέρη μας ραγδαία
κι' άγρους πολλούς κατέστρεψε και άμπελοφυτείας
κι' επέφερε καταστροφάς πολλές τε και παντοίας.
Αλλά γι' αυτά τά πράγματα καθόλου δέν μάς μέλει...
ούτε άγρον δέν έχομεν, άλλ' ούτε και άμπέλι.

'Επικρατούν 'στό πέλαγος μεγάλοι τρικυμιαί
κι' Ισιοφόρα φαίνεται πολλά θα ναυαγήσουν,
ούχ'ήτιον διατάχθησαν του Κράτους οι Ταμίαί
για τά καθυστερούμενα εύθως να ενεργήσουν.
Μά και γι' αυτό τή σκούφια μας στραβά στραβά φορού-
οιτε μάς καθυστέρησαν, ούτε καθυστερούμε. |με...

'Από εύζώνους πτερωτούς έγέμισαν οι δρόμοι
κι' αυτά τά χαρτοπαίγνια δέν άνοιξαν άκόμη,
έκ τούτου δέ τής τράπουλας ό κόσμος υποφέρει
και μέσ'στης μάγδραις μερικοί τά κόβουν χέρι χέρι.
'Αλλ' όμως τούς παρακαλώ υπομονήν να δείξουν
κι' έντός όλίγων ημερών πιστεύω να τάνοίξουν.

'Ο φίλος Γλάδστον πρόκειται παραίτησιν να δώση
και θάλλη τώρα ή μερίς τών συντηρητικών,
'στην 'Ιρλανδίαν έγιναν σφαγαί και φόνοι τόσοι
και φαίνεται τó γεγονός πολύ σημαντικόν.
'Εξεκουμπίσθη κι' ό Ρουμπόλδ, ό πρέσβυς τής 'Αγγλίας
και δι' αυτό θα έχομεν πολλές άνωμαλίας.

Και τώρα πάλιν έρωτά ό τάδες και ό δεινας
ποιον θα στείλουν άραγε ως πρέσβυν εις 'Αθήνας;
Γι' αυτό ένδιαφέρονται πρό πάντων αι κυρίαί,
αι τόσαι Σαμαρείτιδες και όσαι Μαρίαί,
πού ξεψυχοούν και χάνονται για όποιον πρέσβυς γίνη
και πίνουν από τó νερό, όπου κι' εκείνος πίνει.

'Ο βασιλεύς δέν έφυγε άκόμη 'στά λουτρά του
κι' ό προσφιλής Θεόδωρος έδω άκόμη μένει,
για κάθε τι αξένουιαστος γλεντιά τή λεβεντιά του
και όπου κόσμον σύναξις κι' αυτός 'στη μέση βγαίνει.
Μά να μέ συγχωρήσετε κι' είναι καιρός να πάψω,
γιατι δέν ξέρω σήμερα τί διάβολο να γράψω.